

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1087-8/2017
Érkezett:	2017 AUG 29.
Példány:	1
Melléklet:	Ø db
Kezelőiroda:	elut

Hivatkozási szám: IV/1087/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Wallacher Lajos indítványozó, a IV/1087/2017. számú ügyben a T. Alkotmánybíróság honlapján elérhető, a Gazdasági Versenyhivatal 2017. július 13.-án kelt, illetve a Magyar Ügyvédi Kamara 2017. június 26.-án kelt beadványaira az alábbi észrevételt teszem.

1. A GVH beadványa 21. pontjában előadja, hogy a képviselőt azért utasította vissza a Hivatal „mert az ügyféli garanciális jogok sérelmét ezzel tudta elkerülni”. A GVH itt egy új érvet hoz fel, melyet sajnálatos módon az alapeljárásban nem adott elő, így reagálni sem lehetett rá, így erre a kijelentésre csak itt és most tudok válaszolni. A GVH által állított sérelem nem fenyegetett, és a GVH sem támasztja alá érdemi érveléssel ezt a kijelentését. Csupán azt állítják, hogy „megengedhetetlen”, hogy a GVH volt munkatársa ugyanannak a jogkérdésnek, jogintézménynek az alkalmazásában később képviselőként lépjen fel. Miért lenne ez megengedhetetlen? A jogkérdések nem titkosak a jogállami jogrendszerekben. A GVH amicus curiae ügyekben kifejtett jogértelmezéseinek nyilvánossága mellett közérdek szól. Az ügyfelek jogai és a jogbiztonság sokkal inkább azzal sérülnek, ha egy hatóság ugyanazon jogkérdésben változtatgatja az álláspontját, mint az az alapul fekvő versenyügyben is történt. Véleményem szerint a GVH-nak a meghatalmazott képviselővel szembeni fellépése semmilyen módon nem hozható összefüggésbe az ügyfelek garanciális jogainak védelmével, sőt, inkább egy alapvető ügyféli jogot, ti. a védekezéshez való jogot korlátozta az ügyfél által választott képviselő kirekesztése.

2. A GVH véleménye szerint az indítvány a Ket. és a Pp. rendelkezéseit támadja (19. pont). Ezzel szemben a valóság az, hogy a jogalkalmazás Alaptörvénybe ütközését állítja az indítvány, a bíróság eljárásának egyoldalúságát, tisztességtelenségét, mivel a törvények lehetőséget adtak volna a tisztességes eljárásra, és a szóbeli meghallgatásra is, ennek ellenére a bíróság mellőzte a meghallgatást, a tényállás tisztázását, és a GVH helyett érvelt/védekezett az ügyben.

3. A GVH beadványa 33. pontjában iratellenes megállapítást tesz. A MÜK, szemben a GVH interpretációjával, azt fejteti ki, hogy ha egyetlen érintett érdekelt van az ügyben, akkor a

felmentés az 5/9. pontra is kiterjedhet. Jelen esetben pedig egyetlen érdekelt volt, ez pedig a korábbi munkáltató.

4. A MÜK beadványa kapcsán arra hívnám fel a T. Alkotmánybíróság figyelmét, hogy a szabályzat értelmezése láthatóan magának a MÜK-nek sem egyszerű feladat, a norma érdemi tartalmát illetően nem nyilatkoznak, és az 5/8. és 5/9. pont elhatárolása során olyan szempontot hoznak fel, mely korántsem magától értetődő, további vita tárgya lehetne. Ehhez képest a jelen ügyben ezeket az anyagi jogi normákat (az 5/8. és 5/9. pontokat) a GVH, illetve a GVH döntését jóváhagyó bíróság úgy alkalmazta, hogy a norma-hoz semmilyen interpretációt nem fűzött, az elhatárolást nem végezte el, és a felmentésre irányadó törvényi szabállyal sem vetette össze ezeket a normákat. Ez elnehezítette a védekezés lehetőségét, és korlátozta a jogorvoslati jog gyakorolhatóságát.

5. Végül, a MÜK beadványának utolsó mondata kapcsán annyit jegyeznék meg, hogy sajnálatos módon a MÜK nem tért ki arra, hogy az önkormányzatisága, függetlensége kontextusában miként értékeli azt, ha a tagjaival szemben a belső szabályait hatóságok alkalmazzák, és ahhoz érdemi jogkövetkezményt fűznek. A MÜK arra sem tért ki, hogy a hatóságok általi szabályzat-értelmezés normaalkító hatásáról mi a véleménye, illetve arról, ha a belső szabályainak konkrét esetre való alkalmazására nincs befolyása, így végeredményben az ügyvédek ügyvédi tevékenységük végzése körében kifejtett tevékenységükért, az ügyvédség saját szakmai szabályzatainak (tetszőleges!) alkalmazásával, ezekre hivatkozással sújthatják adott esetben súlyos jogkövetkezményekkel állami hatóságok.

A MÜK érvét, mely szerint a törvényi felhatalmazás az oka annak, hogy a szabályzatot bárki alkalmazhatja, vitathatónak tartom, mivel még a törvények kapcsán is ismeretes az a megkülönböztetés, hogy pusztán a törvények kötelező erejéből még nem következik az, hogy egy adott törvényre bárki jogot alapíthat, illetve annak kikényszerítése érdekében bárki felléphet, ha a törvény címzetti körének leszűkítettsége megállapítható.

Mindazonáltal, a MÜK véleményének szellemiségét követve, abból azt a következtetést is le lehet vonni, hogy az ügyvédi függetlenség és önkormányzatiság alkotmánybírósági értelmezése során, mivel e szabályok is törvényben öltönek testet, a MÜK véleménye egy a sok közül, és nem bír kötelező erővel más jogalkalmazók számára.

Budapest, 2017. augusztus 24.

Tisztelettel,

dr. Wallacher Lajos

Wallacher Ügyvédi Iroda
Dr. Wallacher Lajos ügyvéd
1051 Budapest, Széchenyi I. tér 7-8.